

שאין חטאת צבור מזה. וא ביחיד כה"ג תמות. וכגון שנמצאת אחר כפרה דאי קודם כפרה
הא אמרי רבנן דרועה אם נתכפר באבודה. ומסתמא לא פליגי הני תנאי בפלוגתא
דר' ורבנן. וא"ת איכא מאי פריך ליה מפר ושעיר ביום הכיפורים דמתה לר' יוחנן היינו משום
דחטאת שכפרו בעליה דלמיתה אולא כיון שנמצאו אחר כפרה כדפרישית. וי"ל כיון דראויה
ליום הכיפורים אחר אין זה כפרו בעליה דלא דמי לחטאת חלב או דם שבאין על חטא מבורר
וכיון שנכפר החטא דין הוא שלא תקרב החטאת. אבל פר ושעיר של יום הכיפורים שאינם
באים על חטא ידוע אלא על טומאת מקדש וקדשיו. ואפי' אין כאן טומאת מקדש וקדשיו
קריבין הן לחובת היום לא שייך בהו למימר חטאת שכפרו בעליה אלא קריבין ביום הכיפורים
אחר. וא"ת אמאי לא פריך ליה ממתני' נשפך הדם ימות המשתלח ולא אמרינן יקרב לשנה
הבאה. וי"ל דשאני התם דנדחה דלר' יהודה בעלי חיים נדחים. אבל אבודה לא מיקרי דחוי
דראוי הוא אם הי' לפנינו:

(ע"ב)

קרבנות צבור קאמרת. שאני קרבנות צבור כדר' טבי. וא"ת שקלים של שנה זו נמי היאך
יקנו מהם לשנה הבאה קרבנות. ואומר ריב"א דשקלים אחרי' ששוקלין לא יתנו
בלשכה בשנה זו אלא עם חדשים של הבאה ואפי' נתנום בלשכה של שנה זו לא פשעו
הבעלים בכך ופטורים לשנה אחרת (ס):

וניתני (סא) וניגרול. פי' ביום הכיפורים אחר יעשו גורל חדש. ומה שהגדיל ביום הכיפורים
זה לא מהני מידי. הק' ריב"א איכא שאין הגורל מועיל כלום איכא למה ימותו והלא
יכול לשנותו לשעיר הנעשה בתוך או לשעירי רגלים. וי"ל דלענין זה מהני הגורל שלא יוכל
לשנותו לקרבן אחר ואע"פ שאינו מועיל כלום לענין יום הכיפורים אף אם ישתנה של שם
לשל עזאזל:

א מ ר י מ כ ש ר

דמשמע דקודם הגרלה פטור עליהם משום
לד' איירי שיחזון לעאי שיעירי יוה"כ ואינם
ראויים לחיצון. עכ"ל.

(ס) בספר חקרי לב לאו"ח קל"א כתב
לחקור, במי נשקל בפעם אחת שלשה או
ארבע חצאי שקלים לשלש או ארבע שנים
אם יצא ידי חובתו של כל אותן השנים
נשקל עליהן, או אולי צריך שישקול מחצית
השקל מידי שנה בשנה, וכשהוא שוקל
בפעם אחת לכמה שנים לא יצא ידי חובתו
אלא לאותה שנה נשקל בה, יעו"ש, ועיין
בספר קובץ על הרמב"ם פ"א מהלכות
שקלים הל"א שדייק מלשון הרמב"ם שם

שכתב. מצות עשה מן התורה ליתן כל איש
מישראל מחצית השקל בכל שנה ושנה
דמשמע שאינו רשאי ליתרוס על כמה שנים
בבת אחת. אולם בספר חקרי לב שם מביא
להוכיח מסוגיין ששוקלים גם על שנים
הבאות יעו"ש.

ולא אמנע מלהזכיר בזה גם מה נאספת
בספר חקרי לב שם סימן קל"ב, במי שלא
נתן שקלו כלל אם רק ביטל מצות עשה
או שנעבר בכלל זה גם על הלאו של "והדל
לא ימעיס" שאף מי שאינו נותן כלל בכלל
לא ימעיס הוא, יעו"ש.

(סא) ט"ס וצ"ל "ונייתי".

ומשום גזירה ימותו. לכל הני אמוראי פרכינן הך פירכא. וכל חד חד ס"ל דגזירה דידיה חמירא מדחבריה ויש להם לימות משום גזירה (טב):

הא לא קשיא כדר' המ"ל דהיא גופא חטאת שעבירה שנתה כרבנן אלא דניחא ליה לאוקומי אפי' כר' ומשום גזירה חטאת שעבירה שנתה (טג):

(דף ט"ו ע"א)

רואין אותה כאלו היא בבית הקברות. משום דעיבור שנתה לאו דיהוי גמור הוא כמו אחרים אלא ממילא הוא בא על ידי שלא הקריבו אותה בזמנה. (טד) ובתמורה פ' ולד חטאת (סה) פריך לר"ל ממתני' דקא חשיב התם חמש חטאות המתות וקא חשיב חטאת שעבירה שנתה בהדיה ומתרץ ליה ריש לקיש:

ואם הקדיש והעריך והתרים וכו'. הק' ר"ת מהא דאמרינן בערכין פ' המקדיש שדהו (טו) והוא גברא דאחרמינתו לנכסיה אזל קמי רב יהודה, א"ל שקיל ד' זוזי ושדי אנהרא. והכא אמרינן דכולן יאבדו. ותירץ ר"ת דהתם מיירי במקרקעי דאי אפשר לאבדם וכן מוכחא כולה סוגיא דהתם דבמקרקעי איירי (טז):

אלא לאו ש"מ בתקלה פליגי. שמא ישחטנו בשאר ימות השנה. ואפי' למ"ד פסח בשאר ימות השנה לא בעי עקירה דסתמיה שלא לשמו קאי הא כיון דראוי לשנה תבאה בעי עקירה. והכי אמרינן בהדיא בפ' תמיד נשחט (טזח) ש"מ פסח בשאר ימות השנה בעי עקירה. ודחי ליה כגון שהיו בעלים טמאי מתים ונדרתו לפסח שני השתא קאי לשמו. וכן נמי לר' כיון דראוי לפסח אחר סתמיה לשמו קאי:

(ע"ב)

ואין עירוב והוצאה ליום הכיפורים. מדלא איצטריך קרא ליום הכיפורים ובכריתות פ' אמרו לו (טט) קאמר הא דרפרם בדותא היא. דשאני יום הכיפורים דהכשרו בכך (ע)

א מ ר י פ ב ש ר

(טב) עיין בגבורת ארי בסוגיין במה שהאריך בביאור הדברים.	(סה) דף כ"ב ע"א.
(טג) עיין בחידושי רע"א מה שהעיר בזה ובספר נזר הקדש במה שכתב לתרץ דבריו, ועיין בספר שפת אמת בסוגיין, ועיין עוד במשנה למלך פ"ב מאיסורי מזבח הל"ו מה שהעיר בדברי התוספות בסוגיין.	(סו) דף כ"ט ע"א.
(טד) וכך כתבו בתוספות פסחים דף צ"ז ע"א ד"ה "רואין" ובשיטת מקובצת לתמורה דף כ"ב ע"א בהשמטות שם.	(סז) עיין בתוספות בסוגיין ובתו"ל, תמצא בדברי התוספות בכמה מקומות בש"ס.
	(סח) דף ס"ד ע"א.
	(טט) דף י"ד ע"א.
	(ע) במה דאמרו דשאני יום הכיפורים דהכשרו בכך, חקשח הגאון בעל נתיבות